

Стенографски дневник

НА

11. заседание

Петък, 25 февруари 1949 г.

Открито в 15 ч. 30 м.

Председателствувал подпредседателят Атанас Драгиев.

Секретари: Илия Радков и Първа Димитрова.

СЪДЪРЖАНИЕ

Съобщения:	Стр.	Предложение за отзоваване на съдии от Върховния съд на Народната република България. (Приемане)	Стр.
Отпуски	80	Говорил: м-р Ради Найденов	82
Дневен ред		Закриване на сесията	83
Законопроект за книгопечатането. (Първо и второ четене)	80, 82		

Председателствуваш Атанас Драгиев: Има нужното число народни представители. Обявявам заседанието за открито.

(Отсъствуват: Александър Петров, Александър Ковачев, Анастас Циганчев, Ангел Бъчваров, Ангел п. Илиев, Андрей Михайлов, Атанас Гешев, Атанас Минков, Атанас Тотев, Борис Костов, Борис Маринов, Борис Стефанов, Васил Василев, Васил Ив. Василев, Васил Мавриков, д-р Васил Ханджиев, Васил Караджов, Венера Клиничарова, Вида Василева, Вълчо Цанков, д-р Вара Златарева, Вира Начева, Гани Радев, Георги Григоров, Георги Генев, Георги Даскалов, Георги Чанков, Горан Ангелов, Господин Гочев, Грую Папучиев, Дара Михайлова, Деню Попов, Димитър Захариев, Димитър Неков, Димитър Стоичков, Димо Костадинов, Динчо Ферелиев, Дойчо Чолаков, Дочо Шипков, Елена Гавраилова, Елена Илиева, Ефрем Митев, Жейка Хардалова, Запрян Ташев, Иван Евтимов, Иван Златев, Иван Попов, Иван Делев, Иван Чонос, Иван Зурлов, Иван Мамирев, Иван Тодоров, Иван Чуков, Израел Майер, Илия Немалов, Илия Добрев, Йордан Попов, Йордан Костов, Йордан Панайотов, Йордан Маргенов, Константин Русинов, Костадин Велев, Костадин Ганев, Крум Миланов, Крум Милушев, Людмил Стоянов, Макара Гюлева, Минчо Минчев, Мустафа Билялов, Никола Разлоганов, Никола Минчев, Никола Палагачев, Никола Янев, Нинко Стефанов, Павел Цолов, Пенка Цветанова, Петко Лалов, Петко Пеев, д-р Петър Пачев, Петър Бабаков, Петър Бомбов, Петър Ковачев, Петър Тодоров, Петър Панайотов, Руся Петкова, Сава Дълбоков, Слава Баджаков, Спаска Воденичарска, Станю Василев, Стела Благова, Стефан Бакърджиев, Стефан Ковачев, Стойне Лисийски, Стойно Гяуров, Стоян Паликрушев, Стоян Гюров, Таню Цолов, Тодор Атанасов, Тодор Кордовски, Тодор Тихолов, Тодор Живков, Трифон Тодоров, Христо Калайджиев, Христо Пунев, Цанко Григоров, Цветан Гаджовски, Черню Чендов, Янко Петков и Янко Комитов)

Председателството е разрешило отпуск на следните другари народни представители: Анани Николов — 1 ден, Атанас Георгиев — 1 ден, Атанас Тотев — 4 дни, Боню Пенчев — 5 дни, Борис Н. Стоев — 10 дни, д-р Васил Ханджиев — 3 дни, Венера Клиничарова — 15 дни, Георги Даскалов — 3 дни, Донио Сербезов — 1 ден, Иван Василев — 2 дена, Иван Чуков — 11 дни, Йордан Петков — 1 ден, д-р Йордан Чернев — 1 ден, Йорданка Долапчиева — 4 дни, Павел Цолов — 1 ден, Пане Милошев — 1 ден, Стефан Бакърджиев — 10 дни, Стоян Нещев — 1 ден, Тодор Тихолов — 1 ден, Христо Калайджиев — 1 ден, Дара Михайлова — 1 ден, Спас Спасов — 3 дни и Тодор Кордовски — 1 ден.

Пристъпваме към точна първа от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за книгопечатането.

Моля секретаря да прочете законопроекта.

Секретар Илия Радков (з): (Чете)

МОТИВИ

към законопроекта за книгопечатането

Другари и другарки народни представители! С 18. постановление на Министерския съвет от 25 февруари 1948 г., протокол № 31 («Държавен вестник», брой 52, от 5 март 1948 г.), се създаде, организирано на началата на самоиздържанка, Държавно полиграфическо обединение при Комитета за наука, изкуство и култура, със задача да ръководи и

стопанисва всички национализирани книгопечатни и графически предприятия в София, в това число и Държавната печатница. През този период бе извършена реорганизация и 85% от национализираните предприятия са вече уедрени. Почти всички, доколкото разполагат с персонал, преминаха на две сменя, за да изпълнят отчасти нуждата от печатни книжа.

В същото време обаче в София има повече от 100 печатници, частни и на разни дружества, между които и такива от по-голям мащаб, пропуснати да бъдат национализирани, като бившата «Придворна печатница», «Андреев Йотов», «Бърски труд», «Еделвайс» и др., които разполагат с по няколко машини и мнозинството от които не използват рационално своя машинен парк.

Повечето от собствениците, поради липса на материали и работа, затвориха своите предприятия — много от тях бързат да ги разпродадат, а останалите, поради това, че са разпокъсани, не могат да бъдат запланувани както за работа, така и за материали, което налага в близко време те да преустановят своята работа.

От друга страна, със заповед № 513, от 2 юни 1948 г., на Министерството на индустрията се денационализираха известно число печатници и други графически предприятия, някои от които бяха веднага разпродадени, като изпревариха стопанската мобилизация, например «Немечек», «Андреев Йотов» и др. Останалите, които бяха вече уедрени, бяха стопански мобилизирани, но положението им още стои неуредено. Бившите собственици на тези предприятия не престават да обикалят дирекции и министерства и да търсят начин да освободят предприятията си.

Съоръженията на всички тези предприятия са национален капитал и би следвало да бъдат най-рационално използвани в държавния и общественния сектор. Освен това в настоящия преходен период към социализма, период на изострена класова борба, от изключителен интерес е за държавата да има пълно ръководство и контрол над книгопечатната дейност.

За да се доведе обаче докрай тази основна реорганизация в книгопечатното дело, следва малките книгопечатни предприятия да преминат в по-големи и рентабилни държавни стопански единици, за да може по този начин да се подобри качеството на нашите книгопечатни произведения, да се рационализира производството на тия предприятия, като се поеме тяхното ръководство от Комитета за наука, изкуство и култура, респ. Държавното полиграфическо обединение. Само така ще могат да бъдат успешно разрешени всички въпроси за уедряването на предприятията и правилното им ръководство, за кадрите, за техническите и производствени норми, за планирането и снабдяването на производството и т. н.

В чл. 1 на проекто-закона се урежда изключителното право на държавата, упражнявано чрез Държавното полиграфическо обединение и народните съвети, в областта на книгопечатането и графиката и свързаните със същите дейности.

Чл. 2 урежда допуснатите изключения от общото правило, като се допуска, по решение на Министерския съвет и по доклад на председателя на Комитета за наука, изкуство и култура, упражняването на такава дейност и от обществени организации, политически партии и кооперации.

В чл. 3 на проекто-закона се урежда положението с книго-визиците. Тяхната връзка с книгопечатането е очевидна. В случая, когато същите се разрастват до границите на едро-капиталистически и с механизирани техника предприятия, по решение на Министерския съвет и по доклад на председателя

на Комитета за наука, изкуство и култура, трябва да бъдат отчуждавани по реда, предвиден в закона. От текста се изключват дребните книгоезки предприятия, които могат да съществуват като занаят.

В членове 4, 5, 6, 7 и 8 се урежда процедурата по приложението на закона, отчуждаването на предприятията, срокът за деклариране, оценката, възраженията от страна на собственика и третите лица, начините на заплащане, влизането във владение на имуществата от страна на държавата и пр.

Законът предвижда отчуждаването да става по решение на Министерския съвет, което е окончателно и не подлежи на обжалване — чл. 6, алинея втора. Предвижда се и едно разширение на обсега на закона, като по реда на същия могат да се отчуждават и такива недвижими имоти и машини, уреди и инструменти, които не са собственост на отделни предприятия, но по природа, по предназначение и по предмета, до който се отнасят, служат на такава дейност — чл. 5 от проекто-закона. Размерът на обезщетението за отчуждените имущества и тяхното заплащане ще става съгласно закона за национализацията на частните индустриални и минни предприятия, като за дребните съществувания се предвижда заплащане в брой до размер на сумата 300.000 лв. Собствениците, ръководителите и работниците в предприятията, визирани в чл. 1 на законопроекта, се считат стопански мобилизирани. За същите ще важат наказателните и преходните разпореджения на членове 3 и 4 от закона за национализацията на частните индустриални и минни предприятия.

Имуществата на Занаятчийския графически съюз, съгласно чл. 10 от проекто-закона, се предават на Профсъюза на работниците по печата и производство на хартия.

Законопроектът отменя всички постановления, закони и отделни постановления от тях, които му противоречат.

Като имате пред вид това, моля ви да одобрите приложения законопроект, като го гласувате.

Гр. София, 1949. г.

Председател на Комитета за наука, изкуство и култура,

Министър: В. Червенков

ЗАКОНОПРОЕКТ за книгопечатането

Чл. 1. Книгопечатането във всичките му поделения (словагелатство, печатарство, литография, литоофсет, цинкография и дълбок печат, буквоялостро и валцолостро) е изключително право на държавата. Това право държавата упражнява:

- а) чрез Държавното полиграфическо обединение;
- б) чрез народните съвети.

Чл. 2. Министерският съвет, по предложение на Комитета за наука, изкуство и култура, може да допусне упражняването на тази дейност и на обществени организации, политически партии и кооперации.

Чл. 3. С решение на Министерския съвет, по предложение на председателя на Комитета за наука, изкуство и култура, могат да бъдат отчуждавани и едрокапиталистически, с механизирана техника, книгоезки предприятия.

Чл. 4. В двеседмичен срок от влизане на този закон в сила се декларира пред Комитета за наука, изкуство и култура, респ. Държавното полиграфическо обединение, от собствениците или лицата, които ги заместват или представляват, всички налични движими и недвижими имоти, които са по предназначения в услугата на дейността, упомената в чл. 1.

Чл. 5. С постановление на Министерския съвет, по доклад на председателя на Комитета за наука, изкуство и култура, се отчуждават движимите и недвижимите имущества на предприятия, които развиват дейност, упомената в чл. 1, които са необходими за държавна и обществена нужда.

По същия ред могат да се отчуждят и такива недвижими имоти и машини, уреди и инструменти, които не са собственост на отделно предприятие, но по природа, по предназначение или по предмета, до който се отнасят, служат за такава дейност.

Искането за отчуждаване може да се направи в срок от 6 месеца от влизането на този закон в сила. В този срок се забранява продажбата на декларираните по чл. 4 имущества.

Чл. 6. Отчуждението имот се описва подробно, като се описва името на лицето, от което става отчуждаването. Този опис се съобщава на заинтересуваното лице, което може в срок от 15 дни да направи своето възражение пред председателя на Комитета за наука, изкуство и култура, респ. Държавното полиграфическо обединение.

Постановлението на Министерския съвет за отчуждаване не подлежи на никакво обжалване и влиза в сила след обявяването му в «Държавен вестник». То се провежда веднага след това в изпълнение от Комитета за наука, изкуство и култура, респ. Държавното полиграфическо обединение. Същото служи вместо акт за собственост и се вписва безплатно в нотариалните книги при съответния нотариус.

Държавата, респ. Държавното полиграфическо обединение, влиза във владение на отчуждения имот веднага, независимо от процедурата по оценката.

В месечен срок от обявяването на постановлението, третите лица, които претендират вещни права върху отчуждения имот, са длъжни да заявят пред Комитета за наука, изкуство и култура, респ. Държавното полиграфическо обединение, правата си, ако желаят да запазят правата върху сумата на обезщетението.

Чл. 7. На собствениците на отчуждените изцяло предприятия или само на отделни движими или недвижими имущества, свързани с книгопечатането и поделенията му, държавата дава обезщетение в държавни лихвени облигации.

Размерът на обезщетението за отчуждения имот се определя съгласно закона за национализацията на частните индустриални и минни предприятия от комисия, назначена от председателя на Комитета за наука, изкуство и култура. В комисията се включват представители на Главната дирекция на цените и Министерството на финансите.

Възраженията на заинтересуваните лица се правят до председателя на Комитета за наука, изкуство и култура в срок от две седмици след получаване на съобщението за оценката на комисията. Утвърдената от председателя на Комитета за наука, изкуство и култура цена е окончателна.

На ония собственици, трудови занаятчии, на които книгопечатането във всичките му поделения е било основен занаят, те самите работят в предприятията си и тази им дейност е била главен източник на получаване на доходи, получават обезщетението в брой, изцяло или на части, по решение на комисията по оценката, утвърдена от председателя на Комитета за наука, изкуство и култура.

Сумата, получена в брой, не може да бъде по-голяма от 300.000 лв., половината от която се заплаща веднага, а другата половина най-късно до една година от датата на отчуждаването.

При изплащането на обезщетенията се прилага чл. 14 от закона за национализацията на частните индустриални и минни предприятия.

Чл. 8. Книгопечатни предприятия по смисъла на този закон, които на и след 23 декември 1947 г. са били завзети като национализирани, а след това освободени и върнати на собствениците им или са били стопански мобилизирани с 24, постановление на Министерския съвет, протокол 12, се считат за отчуждени от датата на завземането им, ако бъдат отчуждени по реда на този закон.

Собствениците или наемателите на тези предприятия нямат право за този период от време да търсят обезщетение за вреди и загуби.

Чл. 9. От деня на влизането на закона в сила предприятията, упоменати в чл. 1, и техните собственици, ръководителите и работниците се считат стопански мобилизирани. За същите важат наказателните и преходните разпореджения на закона за национализацията на частните индустриални и минни предприятия.

Чл. 10. Имуществата на Занаятчийския графически съюз се предават на Профсъюза на работниците по печата и производството на хартия.

Чл. 11. Подробности по приложението на настоящия закон ще се уредят с правилници и наредби, одобрени от председателя на Комитета за наука, изкуство и култура.

Чл. 12. Настоящият закон отменя всички постановления, закони и отделни постановления от тях, които му противоречат.

Председателстващ Атанас Драгнев: Моля докладчика на законодателната комисия да докладва изменението, направени от законодателната комисия.

Докладчик: Георги Михайлов Георгиев (к): (Чете)

«ПРЕДЛОЖЕНИЯ

на законодателната комисия при Великото народно събрание по законопроекта за книгопечатането

1. В чл. 4 думата «респективно» става «съответно» и след нея се поставя тире (—).

Съображения. Последната дума е чисто българска и точно отразява мисълта, а тирето е необходимо, защото замества изпуснатата дума.

2. Към чл. 5 се прибавя нова, четвърта алинея, със следния текст: «Отчужденията по алинея втора на този член се извършват по реда и при условията на членове 26—34 от закона за държавните имоти.»

Началните думи на алинея втора «По същия ред» се валичават.

Съображения. Отчужденията по този член нямат характера на национализация и засягат предимно трудещите се, особено след провеждане на закона за едрата градска собственост, докато другите постановления на закона имат характер на национализация. Ето защо по-правилно и по-справедливо в случая е да се приложат постановленията на закона за държавните имоти.

3. В алинея първа, втора, трета и четвърта на чл. 6 думата «респективно» се заменя навсякъде с думата «съответно», като в последните три алинеи след тая дума се поставя и тире (—).

Съображения. Същите, изложени към п. 1.

4. В чл. 7 след думата «имущества» на алинея първа, втория ред, се вмъква изразът «с изключение на онези, които са предмет на разпоредбите на алинея втора на чл. 5, след което се поставя запетая.

Съображения. Този израз е свързан с новата алинея към чл. 5 и съображенията, изложени там, се отнасят и до него.

Председател на законодателната комисия: Д-р Из. Пашов.

Председателстващ Атанас Драгиев: Има ли някой да се изкаже по законопроекта? Няма. Ще пристъпим към гласуване на законопроекта.

Ония другари народни представители, които приемат, по принцип, на първо четене, законопроекта за книгопечатането, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пом. министър Рубен Леви: Моля, по спешност, да бъде приет законопроектът и на второ четене.

Председателстващ Атанас Драгиев: Съгласно чл. 56 от правилника за вътрешния ред на Народното събрание, пред вид на това, че законопроектът не предизвиква абсолютно никакви разисквания, има предложение от пом. министра др. Рубен Леви, по спешност, да бъде гласуван и на второ четене. Ония другари народни представители, които са съгласни с това предложение на др. пом. министър, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля докладчика да докладва на второ четене законопроекта.

(Заглавието и членове 1 до 12 от законопроекта, заедно с предложенията на законодателната комисия, докладвани от докладчика на законодателната комисия Георги Михайлов Георгиев, се приеха без изменение и без разисквания)

Пристъпваме към точка втора от дневния ред:

Предложение за отзоваване на съдии от Върховния съд на Народната република България.

Това предложение във вчерашното заседание е прочетено. Сега няма да го четем.

Председателят на парламентарната комисия др. Гани Радев да докладва решението на комисията по отзоваването на съдиите.

Гани Радев (к): Другари и другарки народни представители! Съгласно чл. 36 от закона за устройството на народните съдилища и в изпълнение решението на Великото народно събрание от 24 февруари 1949 г., анкетната комисия, след като провери деянията на съдиите, отзоваването на които се иска с проекторешението, и обясненията, които дадоха същите, дава пред Великото народно събрание следното мнение:

«1. Установява се по безспорен начин, чрез проверка на събраните материали от вносител на проекторешението, че съдиите от Върховния съд на Народната република, а именно: 1) Димитър Михайлов Бъчваров, 2) Иван Георгиев Йотовски, 3) Петър Ташков Стойцев, 4) Атанас Илиев Илиев, 5) Тодор Николов Цаков, 6) Коста Хрисанов Попов, 7) Илия Бенчев Христов, 8) Александър Димитров Кушев са участвали в състави и издавали смъртни присъди срещу борци-антифашисти, много от които са били екзекутирани.

Съдията Димитър Михайлов Бъчваров е участвувал по две дела на Софийския военно-полеви съд, по които са издадени осем смъртни присъди.

Съдията Иван Георгиев Йотовски е участвувал по 4 дела на Плевенския военно-полеви съд, по които са издадени седем смъртни присъди.

Съдията Петър Ташков Стойцев е участвувал по 3 дела на Софийския военно-полеви съд, по които са издадени 11 смъртни присъди.

Съдията Атанас Илиев Илиев е участвувал по три дела на Софийския военно-полеви съд, по които са издадени 4 смъртни присъди.

Съдията Тодор Николов Цаков е участвувал по 9 дела на Плевенския военно-полеви съд, по които са издадени 22 смъртни присъди.

Съдията Коста Хрисанов Попов е участвувал като съдия по две дела на Плевенския военно-полеви съд, по които са издадени 6 смъртни присъди, и като прокурор при същия военно-полеви съд е поддържал обвинение по дела, по които са издадени 35 смъртни присъди.

Съдията Илия Бенчев Христов е участвувал в Скопския военно-полеви съд по дела, по които са издадени смъртни присъди на брой не по-малко от три. Същият съдия през 1924 г. е участвувал в процеса във Врачанския областен съд срещу другарите Георги Димитров и Васил Коларов.

Съдията Александър Димитров Кушев е участвувал по едно дело в Беломорието, по което е издадена една смъртна присъда.

Съдията Йордан Тодоров Йорданов е бил заличен като адвокат в гр. Попово с влязло в закона сила решение на първоначалната комисия при Шуменския адвокатски съвет за проявена от него активна опозиционна дейност като председател на градската николапетковистка група в гр. Попово.

II. Обясненията, дадени от горните съдии пред анкетната комисия, напълно потвърждават изнесените факти.

III. При това положение комисията намира, че дейността на горните съдии е несъвместима със званието им народни съдии от Върховния съд на Народната република и следва същите да бъдат отзовани, като негодни да изпълняват такава висока функция.

Другари и другарки народни представители! Ние считаме, че тия съдии от Върховния съд на Народната република, които са издавали смъртни присъди в името на царя и фашистката власт срещу синовете и дъщерите на народа — борци срещу монархофашизма — не могат днес, при строежа на социализма, в обстановката на остра класова борба, да останат като такива и да раздават присъди от името на народа.

Поради всичко това комисията моли Великото народно събрание да гласува единодушно отзоваването на горните съдии.

Членове на комисията, подписали: Гани Радев, Георги Михайлов Георгиев и Борис Г. Бонов.»

Председателстващ Атанас Драгиев: Има думата др. министър на правосъдието.

Министър Ради Найденов: Другари и другарки народни представители! Така както аз дадох някои разяснения миналия ден по ония предложения, които ние направихме пред вас, за избор на нови върховни съдии, за делегирането на такива от по-долните съдилища и за избор на съдебни заседатели при Върховния съд, искам да направя едно кратко разяснение и по въпроса, с който сте сезирани днес.

Не ще съмнение, че на народното представителство би обрнал внимание въпросът защо министърът на правосъдието миналата година ни представи листа на върховни съдии с такива качества, за да ги утвърдим, и защо тази година той ги представя, за да ги свалим.

Аз трябва да обясня пред другарите народни представители от Великото народно събрание, че кадровият отдел при Министерството на правосъдието е имал пред вид всичките качества на съдиите, които са днес предмет на отзоваване пред вас. В тогавашния момент на представяне на върховни съдии, при една цялостна всеобхватна оценка на положителните и отрицателните качества на върховните съдии, много естествено надделели са и са взели връх положителните качества.

Но, уважаеми другарки и другари народни представители, в преходния период на построяването основите и предпоставките за изграждане на социализма у нас ние създаваме предпоставки и за изграждането на нашето ново народно социалистическо правно дело и отиваме постепенно към по-голямо съвършенство, към по-голяма изисканост, към и към по-голяма придривност и прецизност. И в нашия случай, по линията на нашата кадрова политика на Министерството на народното правосъдие, спазвайки именно тези основни принципи, ние, за нуждите на това правосъдие, което става наистина народно правосъдие, което се изправя пред сериозни задачи в служба на народа, по линията на издаване на основните наши нови народни закони, които се съобразяват с основните политико-обществени икономически промени у нас, а заедно с това и влияят на тия промени за усъвършенстването и създаването на нашата нова политико-обществена и стопанска система на Народната република България, в този етап на по-върховно, на по-напреднало, на по-висока степен стоящо развитие на нашите отношения по линията на нашето народно правосъдие и неговите кадри, считаме, от гледище на интересите на народното правосъдие, че тези съдии, имайки такива недостатъци в своята атестация, се считат и трябва да считаме, че не могат да бъдат достойни да заемат мястото на върховни народни съдии. Ние, следвайки в бъдеще именно тази линия на оценка на лоялността и качествата на съдиите, с оглед на създаването на нови кадри от правници в Министерството на правосъдието, с ново възпитание, които стоят на новите наши научно-демократични начала, и при общото изграждане на кадрите в нашата страна ще можем постепенно-постепенно да минем към все по-голямо и по-голямо съвършенство и към по-прецизен подбор на състава на кадрите, за да можем наистина, докогдайки до най-голямото постижение в изграждане на кадрите, да се похвалим пред нашия честен трудещ се народ с най-достойни върховни съдии на нашата република и с най-достойни народни съдии, които народът със своята власт, със своето право избира и назначава като такива.

В такъв случай аз ви моля да приемете, че ние с основание искаме от вас и молим да гласувате и да приемете свалянето на тези съдии и заместването им с ония, за които вие вече приехте да гласувате в миналото заседание. (Ръкопляскания)

Андрей Пенев (к): Да бъдат съдени.

Министър Ради Найденов: Ех, сигурно — ще видим.

Председателстващ Атанас Драгиев: Има ли някой да се изкаже по тези отзовавания? Няма.

Ще пристъпим към гласуване на проекторешението. Ония другари народни представители, които одобряват проекторешението за отзоваване на съдиите от Върховния съд на Народната република, а именно: Димитър Михайлов Бъчваров, Иван Георгиев Йотовски, Петър Ташков Стойцев, Ата-

нас Илиев Илиев, Тодор Николов Цанов, Коста Хрисанов Попов, Илия Бенчев Христов, Александър Димитров Нушев и Йордан Тодоров Йорданов, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

С това дневният ред на днешното заседание е изчерпан.

Обявявам редовната сесия на Великото народно събрание за закрыта.

Пожелавам на другарите народни представители най-широка и полезна дейност по най-важните мероприятия на народната власт: изпълнението на петгодишния народостопански план и изграждането на социализма в република България. (Ръкоплескания)

Закривам заседанието.

(Закрито в 16 ч. 8 м.)

Подпредседател: **АТАНАС ДРАГИЕВ**

Секретари: { **ИЛИЯ РАДКОВ**
ПЪРВА ДИМИТРОВА

Началник на Стенографското отделение: **ТОДОР АНГЕЛИЕВ**